

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ ХХ СТ

Галузь знань	01 Освіта / Педагогіка
Спеціальність	014 Середня освіта
Предметна спеціальність	014.01 Середня освіта (Українська мова і література. Англійська мова)
Додаткова предметна спеціальність	014.01 Середня освіта (Українська мова і література. Англійська мова)
Рівень вищої освіти	перший (бакалаврський)
Освітньо-професійна програма	Середня освіта (Українська мова і література. Англійська мова)
Обсяг дисципліни	6 кредитів ЄКТС
Шифр дисципліни	ОПП.02
Мова навчання	українська
Статус дисципліни	обов'язкова (цикл загальної підготовки)
Факультет	гуманітарно-педагогічний
Кафедра	української філології

Форма навчання	Курс	Семестр	Обсяг дисципліни		Кількість годин							РГК	Залік	Іспит
			Європейські кредити	Години	Аудиторні заняття				Індивідуальна робота студента	Самостійна робота студента	Курсова робота			
					Всього	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття						
денна	4	7	6,0	180	68	34		34		82	30			+

Робоча програма складена на основі ОПП «Середня освіта. Українська мова і література. Англійська мова» і навчального плану підготовки бакалаврів.

Програму склала Інна ПРИЙМАК к.філол.н. Інна ПРИЙМАК

Схвалено на засіданні кафедри української філології
Протокол № 11 від 28 червня 2024 р.

В.о.завкафедри української філології Анатолій ЯНЧИШИН

Робоча програма розглянута та схвалена вченою радою факультету
Протокол № 1 від 30 серпня 2024 р.
Голова вченої ради ГПФ Людмила СТАНІСЛАВОВА

м. Хмельницький, 2024

1. Пояснювальна записка

Навчальна дисципліна „Історія української літератури ХХ ст.” є важливою складовою частиною підготовки фахівців з курсу „Історія української літератури”.

Пререквізити – вступ до літературознавства, історія української літератури ХІХ ст., історія української літератури кінця ХІХ ст. – початку ХХ ст.

Кореквізити – методика навчання літератури; педагогічна практика (пропедевтична); педагогічна практика у закладах загальної середньої освіти.

Відповідно до **ОПП** із зазначеної спеціальності та освітньої програми дисципліна має забезпечити:

компетентності.

ЗК2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, вести здоровий спосіб життя.

ЗК3. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК4. Здатність працювати в команді.

ЗК5. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК6. Здатність спілкуватися іноземною мовою.

ЗК7. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК8. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК9. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

ЗК10. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

ФК 2. Володіння основами цілепокладання, планування та проектування процесу навчання учнів.

ФК 3. Здатність здійснювати об'єктивний контроль і оцінювання рівня навчальних досягнень учнів.

ФК 4. Здатність до пошуку ефективних шляхів мотивації дитини до саморозвитку (самовизначення, зацікавлення, усвідомленого ставлення до навчання).

ФК 11. Здатність орієнтуватися в українському літературному процесі на тлі світового (від давнини до сучасності), уміння використовувати здобутки українського письменства для формування національної свідомості, світогляду учнів, їхньої моралі, ціннісних орієнтацій у сучасному суспільстві.

ФК 12. Здатність застосовувати у власній практичній діяльності сучасні підходи (особистісно орієнтований, діяльнісний, компетентнісний) до викладання української мови та літератури на підставі передового українського й міжнародного досвіду.

ФК 15. Здатність інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища, використовувати різні методи й методики аналізу тексту.

ФК 16. Здатність орієнтуватися у світовому літературному процесі (від давнини до сучасності), уміння використовувати здобутки світового письменства для формування свідомості, культурного кругозору учнів, їхньої моралі, ціннісних орієнтацій у сучасному суспільстві.

програми результати навчання.

ПРН 5. Уміє оперувати базовими категоріями та поняттями спеціальності.

ПРН 8. Добирає і застосовує сучасні освітні технології та методики для формування предметних компетентностей учнів і здійснює самоаналіз ефективності уроків.

ПРН 9. Володіє формами та методами виховання учнів на уроках і в позакласній роботі, уміє відстежувати динаміку особистісного розвитку дитини.

ПРН 14. Пояснює особливості розвитку української мови та літератури, специфіку перебігу літературного процесу в Україні в культурному контексті, зміст естетичних теорій, методів, напрямів, течій, стилів, жанрів; твори української класики й сучасності у взаємозв'язках зі світовою літературою й культурою; порівнює мовні й літературні факти, явища, визначає їхні подібності й відмінності.

ПРН 16. Застосовує різні види аналізу художнього твору, визначає його жанрово-стильову своєрідність, місце в літературному процесі, традиції й новаторство, зв'язок твору із фольклором, міфологією, релігією, філософією, значення для національної та світової культури.

ПРН 17. Уміє працювати з теоретичними та науково-методичними джерелами (зокрема цифровими), знаходити, обробляти, систематизувати й застосовувати в освітній діяльності сучасну наукову інформацію, бібліографію, комп'ютерні технології.

ПРН 18. Має творчо-критичне мислення, творчо використовує різні теорії й досвід (український, закордонний) у процесі вирішення соціальних і професійних завдань.

ПРН 20. Володіє методами й методиками діагностування навчальних досягнень учнів з української мови та літератури; уміє здійснювати педагогічний супровід самовизначення учнів.

ПРН 21. Використовує гуманістичний потенціал української мови та літератури для формування духовного світу юного покоління громадян України.

ПРН 23. Застосовує сучасні методики і технології, зокрема інформаційні, для успішного й ефективного здійснення професійної діяльності та забезпечення якості наукового дослідження в конкретній філологічній галузі.

ПРН 24. Планує, організовує, здійснює і презентує прикладне дослідження в конкретній філологічній галузі.

Мета дисципліни – поглибити та розширити вміння студентів розуміти та усвідомлювати процес становлення та розвитку української літератури. XX ст.

Предмет дисципліни. Літературний процес XX ст.: основні тенденції та закономірності його розвитку.

Завдання дисципліни. Надати студентам знання і практичні навички із засвоєння особливостей літературного процесу XX ст., новаторських показників розвитку письменства, специфіки розвитку нової української літератури.

Результати навчання. Студент, який успішно завершив вивчення дисципліни, повинен: знати закономірності розвитку літературного процесу; вміти визначати характер і напрям розвитку нової української літератури XX ст.; уміти аналізувати особливості сюжету і композиції, конфлікту і системи характерів вивчених художніх творів; критично оцінювати наукові праці, присвячені ним.

2. СТРУКТУРА ЗАЛІКОВИХ КРЕДИТІВ ДИСЦИПЛІНИ

Назва теми	Кількість годин		
	Денна форма		
	Л	ПЗ	СР
Тема 1. Вступ. Особливості національно-культурного відродження в Україні на межі епох.	2	2	5
Тема 2. Поетична, прозова та драматургічна спадщина. «Розстріляне Відродження». Європейські тенденції українського мистецтва в Україні 20-30-х років XX століття.	10	10	10
Тема 3. Соцреалізм як тоталітарна художня культура. Творчість українських митців періоду II Світової війни.	2	2	5
Тема 4. Концепція розвитку національної ідеї в українському письменстві: п'ятдесятники в еміграції і шістдесятники в Україні.	8	8	10
Тема 5. Розвиток прозових жанрів. Химерна проза.	6	6	7
Тема 6. Дисидентський рух в Україні.	2	2	5
Тема 7. Літературно-	2	2	5

мистецький рух в Україні у 80-ті роки ХХ століття.			
Тема 8. Літературно-мистецький рух в Україні у 90-ті роки ХХ століття	2	2	5
Загальна кількість годин:	34	34	52

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

3. 1.ЗМІСТ ЛЕКЦІЙНОГО КУРСУ (денна форма навчання)

№ п/п	Перелік змістових модулів, тем лекцій, їх анотацій	Кількість годин
1.	Лекція 1. Вступ. Українська література під час національно-визвольних змагань. Жанрово-стильові тенденції доби. Особливості пізнього українського імпресіонізму, пізнього символізму, революційного романтизму у порівнянні з класичним імпресіонізмом, раннім символізмом, романтизмом та неоромантизмом [1: 167-188; 2: 175-190; 3: 117-129; 4; 5: 28-45; 6: 15-54.]	2
2.	Лекція 2. Розвиток поезії у 20-30-ті рр.. Характеристика різних літературних угруповань («Гарт», «Плуг», «Ланка» – згодом МАРС, «неокласики», ВАПЛІТЕ, «Аспанфут» – згодом «Нова генерація», «Авангард», ВУСПП, «Молодняк», «Західна Україна». Спалах Літературної дискусії 1925-1928 рр.	2
3.	Лекція 3. Творчість П. Тичини. М. Рильського, Є Плужника. «неокласиків». В. Сосюри, В. Свідзинського, М. Семенка, В.Еллана, В.Чумака, Л.Первомайського. [1: 190-197; 3: 134-140; 5: 55-67; 6: 65-80; 9, 16]	2
4.	Лекція 4. Формування нової української прози 20-х років, її рух від малої епічної форми (А.Заливчий, Г.Михайличенко, Г.Косинка, М.Хвильовий та ін.) до роману (Ю.Яновський, В.Підмогильний, А.Головко та ін.), її жанрово- стильовий спектр.Експериментальна проза 20-х років: Осмислення трагедії нації та людини у творах [1: 200-228; 3: 146-158; 5: 72-87; 6: 87-96; 11, 15, 18]	2
5.	Лекція 5 Розвиток українського театру та драматургії. Поєднання традицій і новаторства. Відмінність художніх концепцій у режисерській практиці Л.Курбаса (експериментальне синкретичне мистецьке об'єднання «Березіль») і Г.Юри (реалістично-побутовий театр ім. І.Франка). Проблемно-тематичні і жанрово-стильові пошуки драматургів. [1: 190-197; 3: 151-155; 5: 55-67; 6: 83-88; 10]	2

6.	Лекція 6. Література Західної України. Стрілецька поезія. Літературні напрями. Поезія Б.-І.Антонича – найпомітнішої творчої особистості міжвоєнних десятиліть. Проза Ірини Вільде [1: 190-197; 3: 164-166; 5: 68-76; 6: 65-80;13, 14]	2
7.	Лекція 7. «Соціалістичний реалізм» – штучний напрям у літературі та мистецтві, ініційований компартією, можливий лише в межах соціалістичного режиму. Деформація естетичних категорій, надання їм політичного, вузько класового змісту.Література періоду II світової війни. [1: 234-238; 3: 160-162; 5: 88-95; 6: 82-88;]	2
8.	Лекція 8. Література еміграції. Виникнення політичної еміграції, її політична, науково-освітня і культурно-мистецька діяльність. «Празька школа» поетів (Ю.Дараган, Ю.Липа, Н.Лівицька-Холодна, О.Лятуринська, Є.Маланюк, Л.Мосендз, О.Ольжич, О.Теліга та ін.) [1: 190-197; 3: 164-166; 5: 68-76; 6: 65-80;13, 14]	2
9.	Лекція 9. Проза Ю.Косача (збірки оповідань і новел «Чорна пані», «Клубок Аріадни», «Тринадцята чота»). Епічна трилогія «Волинь» У.Самчука про долю українського селянства в першій третині ХХ ст. Його романи «Марія», «Гори говорять». Романістика Івана Багряного.	2
10.	Лекція 10. «Шістдесятники» – умовна назва широкого культурологічного руху, зумовленого «хрущовською відлигою» та загально естетичною переорієнтацією літератури; подолання ілюзій «гуманного соціалізму» [1: 190-197; 3: 164-166; 5: 68-76; 6: 65-80;13, 14]	2
11.	Лекція 11. Розвиток поетичних жанрів. Творчість В. Симоненка, Л. Костенко. М. Вінграновського. Роль літературних критиків (І.Дзюба, І.Світличний, М.Коцюбинська, В.Іванисенко та ін.) у динаміці «шістдесятництва». [1: 200-217; 2: 344-348; 3: 158-170; 5: 92-143; 6: 98-152; 15: 167-188; 21]	2
12.	Лекція 12-13. Тяжіння до широких епічних полотен. М.Стельмах: продовження трилогії сільського життя – романи «Хліб і сіль», «Кров людська – не водиця», невдале «примирення» ментальності українця з класовою ідеологією (роман «Правда і кривда»). Інтерпретація Другої світової війни з позицій «гуманістичного соціалізму» в романах «Дикий мед» Л.Первомайського і «Людина і зброя» О.Гончара. Проблема історичної пам'яті, розв'язувана з позицій соціалістичних ідеологем (романи «Тронка», «Циклон»), конфлікт з ними в романі «Собор» О.Гончара. Робота І.Вільде над романом-епопеєю «Сестри Річинські». Засилля «виробничого роману» як імітації художньої прози. Історична белетристика П.Загребельного як протистояння цій тенденції (романи «Диво», «Первоміст», «Смерть у Києві», «Євпраксія», «Роксолана», «Я, Богдан») [1: 220-234; 2: 349-351; 3: 171-178; 5: 147-160; 6: 155-174; 10]	4

13.	Лекція 14. Оновлення української прози. Актуалізація «химерної» прози: повість «Маслини», роман «Катастрофа», збірка оповідань «Білий кінь Шептало» В.Дрозда. Яскраві дебюти Вал.Шевчука, Є.Гуцала, Ю.Щербака. Гр.Тютюнника та ін. [1: 362-368; 2: 442-467; 3: 256-267; 5: 280-315; 6: 375-416; 7: 314-318; 20]	2
14.	Лекція 15. Дисидентський рух в Україні, причини його виникнення, особливості та перебіг. Участь у ньому письменників. Творчість В. Стуса. [1: 273-314; 2: 395-436; 3: 201-254; 5: 250-278; 6: 263-296; 20]	2
15.	Лекція 16.. Загальна характеристика літературного процесу 80-х рр.. XX ст. Розвиток поезії та прози, літературні угруповання. Розвиток [1: 234-241; 2: 357-364; 3: 178-182; 5: 163-182; 6: 174-213; 19]	2
16.	Лекція 17. Суспільні та історичні умови літературного процесу 90-х років XX століття. Постмодернізм як художня методологія літератури 90-х	2
<i>Загальна кількість годин:</i>		34

3.2 Зміст практичних занять

№№	Перелік змістових модулів, теми практичних занять, зміст практичних занять	Кіл-ть годин
1.	Вступ. Українська література під час національно-визвольних змагань.	2
2.	Розвиток поезії у 20-30-ті рр XX ст. Специфіка Літературної дискусії 1925-1928 рр.	2
3.	Творчість П. Тичини. М. Рильського, Є Плужника. «неокласиків». В. Сосюри, В. Свідзинського, М. Семенка, В.Еллана, В.Чумака, Л.Первомайського.	2
4.	Розвиток нової української прози 20-х років, Експериментальна проза 20-х років: Осмислення трагедії нації та людини у творах Миколи Хвильового, Г. Косинки, В. Підмогильного. Творчість Миколи Куліша.	2
5.	Формування нової української прози 20-х років, її рух від малої епічної форми	2
6.	Драматургія Миколи Куліша	2
7.	Поетична творчість Б.-І. Антонича. Новелістика Ірини Вільде.	2
8.	ІІ Світова війна в літературі. Творчість Олександра Довженка	2
9.	Поетична творчість митців «Празької школи», діяльність МУРу	
10.	Проза українських письменників-емігрантів. Творчість Ю. Косвча, І. Багряного, У. Самчукка.	2
11.	Розвиток поетичних жанрів. Творчість В. Симоненка, Л. Костенко. М. Вінграновського.	2

12.	Прозова творчість другої половини ХХ ст. Творчість М. Стельмаха, Олеся Гончара.	2
13.	Історична тема у прозі П. Загоробельного, Р. Іваничука, І. Білика.	2
14.	Оновлення української прози. Актуалізація «хімерної» прози.	2
15.	Творчість В. Стуса.	2
16.	Літературні угруповання «Бу-Ба-Бу». «ЛугоСад», творчість В. Герасимюка, В. Слапчука, І. Римарука. Розвиток прозових жанрів.	2
17.	Оновлення української поезії та прози в 90-ті рр. ХХ ст.	2
		34

3.3. Зміст самостійної роботи студентів

№№	Перелік змістових модулів, теми практичних занять, зміст самостійної роботи	Кількість годин
1	Тема 1. Вступ. Особливості національно-культурного відродження в Україні на межі епох.. 1. Підготовка до практичного заняття за темами 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 2 Читання художніх текстів 3. Підготовка до усного опитування	5
2	Тема 2. Поетична, прозова та драматургічна спадщина. «Розстріляне Відродження». Європейські тенденції українського мистецтва в Україні 20-30-х років ХХ століття. 1. Підготовка до практичного заняття за темами 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 2 Читання художніх текстів 3. Підготовка до тестового контролю	10

3	<p>Тема 3. Соцреалізм як тоталітарна художня культура. Творчість українських митців періоду II Світової війни</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Підготовка до практичного заняття за темами <ol style="list-style-type: none"> 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 2 Читання художніх текстів 3. Підготовка до усного опитування 	5
4	<p>Тема 4. Концепція розвитку національної ідеї в українському письменстві: п'ятдесятники в еміграції і шістдесятники в Україні</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Підготовка до практичного заняття за темами <ol style="list-style-type: none"> 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 2 Читання художніх текстів 3. Підготовка до самостійної роботи 	10
5	<p>Тема 5. Розвиток прозових жанрів. Химерна проза.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Підготовка до практичного заняття за темами <ol style="list-style-type: none"> 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 2 Читання художніх текстів 3. Підготовка до тестового контролю 	7
	<p>Тема 6. Дисидентський рух в Україні.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Підготовка до практичного заняття за темами <ol style="list-style-type: none"> 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 2 Читання художніх текстів 3. Підготовка до тестового контролю 	5
6	<p>Тема 7. Літературно-мистецький рух в Україні у 80-ті роки XX століття</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Підготовка до практичного заняття за темами <ol style="list-style-type: none"> 1.1. Опрацювання літератури. 1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій. 2 Читання художніх текстів 3. Підготовка до тестового контролю 	5

	матеріалу.	
7	<p>Тема 8. Літературно-мистецький рух в Україні у 90-ті роки ХХ століття</p> <p>1. Підготовка до практичного заняття за темою</p> <p>1.1. Опрацювання літератури.</p> <p>1.2 Опрацювання електронного конспекту лекцій.</p> <p>2 Читання художніх текстів</p> <p>3. Підготовка до тестового контролю матеріалу.</p>	5
		<i>Загальна кількість годин:</i> 52

4. Технології та методи навчання

При викладанні дисципліни використовуються технології навчання традиційні та сучасні (інформаційно-комунікаційні, інтерактивні, технологія перевернутого навчання тощо), зокрема це лекції (з використанням активних методів навчання, візуалізації), практичні заняття, самостійна робота (підготовка до лекційних та практичних занять та виконання індивідуальних завдань) і мають за мету – оволодіння студентами спеціальною термінологією і набуття ними практичних навичок щодо аналізу літературних явищ, літературознавчих категорій.

5. Методи контролю

Поточний контроль може здійснюватися під час лекційних та практичних занять, а також у дні проведення контрольних заходів, встановлених робочою програмою і графіком навчального процесу. При цьому використовується: усне опитування, письмове опитування (самостійні роботи), тестовий контроль, творча робота.

6. Оцінювання результатів навчальної діяльності студентів у семестрі

Оцінювання академічних досягнень студентів здійснюється відповідно до Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ. Кожний вид роботи з дисципліни оцінюється за інституційною *чотирибальною* шкалою і виставляється в електронному журналі обліку успішності з урахуванням вагових коефіцієнтів, визначених для кожного виду робіт.

Засвоєння студентом теоретичного матеріалу з дисципліни оцінюється шляхом усного, письмового опитування або тестування у MOODLE (до визначених тем). Водночас оцінюється рівень практичних умінь шляхом виконання різноманітних аудиторних та домашніх завдань.

Якщо студент отримав негативну оцінку з якогось виду роботи, то він має ліквідувати заборгованість в установленому порядку.

Підсумковий контроль проводиться у формі іспиту. Підсумкова оцінка являє собою суму середньозваженого бала з оцінок, отриманих за всі види робіт протягом семестру (60% підсумкової оцінки), і бала, отриманого у ході іспиту (40% підсумкової оцінки). При цьому за вітчизняною шкалою ставиться оцінка, що відповідає 4-бальній шкалі оцінювання, за шкалою ECTS – оцінка, що відповідає набраній студентом кількості балів.

Студенти мають можливість отримати знання з окремих тем курсу шляхом неформальної освіти і звернутися із заявою про перезарахування результатів неформальної освіти згідно з Положенням про порядок визнання та перезарахування результатів навчання здобувачів вищої освіти у Хмельницькому національному університеті (<https://cutt.ly/b0NScXn>), п.4. «Визнання і зарахування результатів навчання, набутих особою».

Усі учасники освітнього процесу повинні дотримуватися правил академічної доброчесності (Положення про систему забезпечення академічної доброчесності у Хмельницькому національному університеті) (<https://cutt.ly/P0NSU1q>)

Оцінювання знань студентів здійснюється за такими критеріями:

Оцінка за національною шкалою	Узагальнений критерій
-------------------------------	-----------------------

Відмінно	Студент глибоко і у повному обсязі опанував зміст навчального матеріалу, легко в ньому орієнтується і вміло використовує понятійний апарат; уміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, впевнено висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Відмінна оцінка передбачає грамотний, логічний виклад відповіді (як в усній, так і у письмовій формі), якісне зовнішнє оформлення роботи. Студент не вагається при видозміні запитання, вміє робити детальні та узагальнюючі висновки. При відповіді допустив дві–три несуттєві <i>похибки</i> .
Добре	Студент виявив повне засвоєння навчального матеріалу, володіє понятійним апаратом, орієнтується у вивченому матеріалі; свідомо використовує теоретичні знання для вирішення практичних задач; виклад відповіді грамотний, але у змісті і формі відповіді можуть мати місце окремі неточності, нечіткі формулювання закономірностей тощо. Відповідь студента має будуватися на основі самостійного мислення. Студент у відповіді допустив дві–три <i>несуттєві помилки</i> .
Задовільно	Студент виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та практичної діяльності за професією, справляється з виконанням практичних завдань, передбачених програмою. Як правило, відповідь студента будується на рівні репродуктивного мислення, студент має слабкі знання структури курсу, допускає неточності і <i>суттєві помилки</i> у відповіді, вагається при відповіді на видозмінене запитання. Разом з тим набув навичок, необхідних для виконання нескладних практичних завдань, які відповідають мінімальним критеріям оцінювання і володіє знаннями, що дозволяють йому під керівництвом викладача усунути неточності у відповіді.
Незадовільно	Студент виявив розрізнені, безсистемні знання, не вміє виділяти головне і другорядне, допускається помилок у визначенні понять, перекручує їх зміст, хаотично і невпевнено викладає матеріал, не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань. Як правило, оцінка "незадовільно" виставляється студенту, який не може продовжити навчання без додаткової роботи з вивчення дисципліни.

Якщо студент отримав негативну оцінку, то він має перездати її в установленому порядку, але обов'язково до терміну наступного контролю.

Підсумкова семестрова оцінка за національною шкалою і шкалою ЄКТС встановлюється в автоматизованому режимі після внесення викладачем усіх оцінок до електронного журналу. Співвідношення вітчизняної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС наведені у таблиці.

Співвідношення вітчизняної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС

Оцінка ЄКТС	Інституційна інтервальна шкала балів	Вітчизняна оцінка, критерії	
A	4,75–5,00	5	<i>Відмінно</i> – глибоке і повне опанування навчального матеріалу і виявлення відповідних умінь та навиків
B	4,25–4,74	4	<i>Добре</i> – повне знання навчального матеріалу з кількома незначними помилками
C	3,75–4,24	4	<i>Добре</i> – в загальному правильна відповідь з двома-трьома суттєвими помилками
D	3,25–3,74	3	<i>Задовільно</i> – неповне опанування програмного матеріалу, але достатнє для практичної діяльності за професією
E	3,00–3,24	3	<i>Задовільно</i> – неповне опанування програмного матеріалу, що задовольняє мінімальні критерії оцінювання
FX	2,00–2,99	2	<i>Незадовільно</i> – безсистемність одержаних знань і неможливість продовжити навчання без додаткових знань з дисципліни
F	0,00–1,99	2	<i>Незадовільно</i> – необхідна серйозна подальша робота і повторне вивчення дисципліни

Оцінювання результатів навчання студентів у семестрі за ваговими коефіцієнтами

Денна форма навчання

Аудиторна робота		Самостійна робота		Підсумковий контроль
Усне опитування		Тестовий контроль		іспит
ДФН	0,2	0,2	0,2	0,4

Залік виставляється, якщо середньозважений бал, який отримав студент з дисципліни, знаходиться у межах від 3,00 до 5,00 балів. При цьому за вітчизняною шкалою ставиться оцінка «зараховано», а за шкалою ЄКТС – буквене позначення оцінки, що відповідає набраній студентом кількості балів відповідно до таблиці Співвідношення.

7.ПИТАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ ЗДОБУТИХ СТУДЕНТАМИ ЗНАНЬ

1. Проблема періодизації історії української літератури.
2. Проблема періодизації історії новітньої української літератури.
3. Проблеми літературного канону.
4. Основні тенденції розвитку української літератури 20-х – початку 30-х років.
5. Роль неокласиків у літературному процесі 20-30-х років. Їх вплив на подальший розвиток української поезії.
6. Ідейно-естетичні пошуки українського письменства: 50-60-ті рр. ХХ століття. Оновлення класичних традицій і літературно-мистецького руху 20-х рр. ХХ ст. в поезії шістдесятників.
7. Естетична платформа об'єднання українських письменників-емігрантів «Слово» Художній процес 50-60-х рр. ХХ ст.:
8. еміграційна і вітчизняна література. Філософський аспект проблем планетарного змісту в поезії 50-60-х років
9. Концепція розвитку національної ідеї в українському письменстві
10. Традиції і новаторські пошуки в літературно-мистецькому процесі 60-х рр.
11. «Шістдесятництво» – унікальне літературно-мистецьке явище в Україні середини ХХ століття. Готичний профіль трагічного ХХ століття: дисидентство.
12. Традиція «в'язничої поезії» в українському письменстві.
13. Домінанти європейської поетичної традиції у мистецькому світогляді поетів 70-х рр. ХХ ст.
14. Духовні виміри дійсності митцями «витісненого покоління».
15. Мистецький феномен «Київської школи поезії»
16. Літературні школи та групи 70 – 80-х років
17. Тенденції розвитку новітньої української прози 60-80-х років ХХ ст.
18. Вплив латиноамериканської прози на появу «неоміфологізму».
19. Образ родової людини як типу національного характеру через «народно-міфологічний пласт»
20. Еволюція художнього мислення 70-х під впливом «хімерної прози».
21. Нові ідеї в художньому мисленні українських прозаїків у другій половині ХХ століття.
22. висвітлення проблем народознавства у прозі 60-80-х років.
23. Стильове розмаїття і новизна поезії 80-х років ХХ століття

24. Літературно-мистецький рух в Україні у 90-ті роки ХХ століття
25. Літературний процес ХХ – поч. ХХІ ст.: постмодернізм, особливості розвитку в національній літературі.
26. Художньо-стильове розмаїття сучасної української літератури
27. Дослідження 70 – 80-х рр. у сфері філософії художньої творчості
28. Дослідження академічного Інституту літератури 70-80-ті роки.
29. Радикальна, філософська, художня трансформація української літератури Ліною Костенко.
30. Творчість М.Рильського періоду «третього цвітіння».
31. «Антитрадиціоналізм» у художній діяльності представників Нью-Йоркської групи
32. Дмитро Павличко – оригінальний майстер сонета.
33. Символічний образ собору в однойменному романі Олеся Гончара.
34. Духовні проблеми, порушені О. Гончаром у романі «Собор», крізь призму образу Єльки.
35. Тема війни у творчості Олеся Гончара. Становлення Сивоока як майстра і художника у романі П. Загребельного «Диво».
36. Образ Ярослава Мудрого у романі П. Загребельного «Диво». Історична правда й художній вимисел.
37. Драматизм образу Марусі Чурай з однойменного роману у віршах Л. Костенко.
38. Основні мотиви лірики Ліни Костенко.
39. Мотиви першої збірки В. Симоненка «Тиша і грім».
40. Символічний образ мадонни у поемі І. Драча «Чорнобильська мадонна».
41. Художнє осмислення проблем сучасності в поемі І. Драча «Чорнобильська мадонна».
42. Новаторство І. Драча в жанрі балади. Алегоричні образи соняшника й сонця у «Баладі про соняшник».
43. Маргінальні мотиви в новелах Григора Тютюнника «Син приїхав», «Оддавали Катрю».
44. Нетрадиційний підхід до вирішення проблеми «любовного трикутника» у новелі Григора Тютюнника «Три зозулі з поклоном».
45. Мотив незнищенності духу в поезії В. Стуса.
46. Ліричне осмислення В. Стусом причин і наслідків доби Руїни в поезії «За літописом Самовидця».
47. Роман-балада Валерія Шевчука «Дім на горі» – найяскравіший приклад необарокового стилю в сучасній українській літературі. Філософічність твору.
48. Народнопоетична основа вірша В. Симоненка «Лебеді материнства».
49. Мотиви жіночої долі у віршах В. Симоненка «Дума про щастя» і «Піч».

50. Символічне значення назви поеми В. Симоненка «Кирпатий барометр».
51. Інтимна лірика В. Симоненка.
52. Символічне значення образу крил у баладі І. Драча «Крила».
53. Проблема захисту рідної мови в сонетах Д. Павличка «Ти зрікся мови рідної», «О рідне слово, хто без тебе я?».
54. Аллегоричний зміст вірша Д. Павличка «Коли помер кривавий Торквемада».
55. Образ матері у віршах Б. Олійника «Сива ластівка» і «Пісня про матір».
56. Екзистенціальні роздуми В. Стуса у вірші «Як добре те, що смерті не боюсь я...».
57. Функція кольорів у віршах Стуса «У цьому полі синьому, як льон...», «На колимському морозі калина...».
58. «Палімпсести» В. Стуса. Багатомотивність, герметичність і багатошаровість поезій.
59. Новаторський характер творчості М. Вінграновського.
60. Ідейно-художня своєрідність історичного роману у віршах «Берестечко» Ліни Костенко.
61. Осмислення сенсу людського буття у віршах Л.Костенко «Життя іде і все без коректур», «мабуть, майбутнє».
62. Тема війни в поезії Л.Костенко «Пастораль ХХ століття», «Тут обелісків ціла рота».
63. Проблеми українського села в новелах Григора Тютюнника та Євгена Гуцала.
64. Оновлення жанру історичної філософської повісті Ю. Мушкетиком («Суд над Сенекою», «Смерть Сократа»).
65. В.Стус – поет-шістдесятник, людина морального абсолюту.
66. Проблематика та оригінальність «химерного роману з народних уст» О. Ільченка «Козацькому роду нема переводу, або Мамай і Чужа Молодиця».
67. Київська школа»: причини формування, концепція та вимушена «внутрішня еміграція» її представників.
68. Творчі доробки Василя Голобородька, Віктора Кордуна, Миколи Воробйова, Михайла Григоріва.
69. Сильові та жанрові пошуки львівського кола «Скрині» (Григорій Чубай, Олег Лишега, Микола Рябчук).
70. Покоління 70-х: заперечення літературного досвіду шістдесятників і взаємозв'язок з ними.
71. Література доби перебудови: на хвилі постмодернізму.
72. Літературні угруповання кінця 80-х – початку 90 років: «Пропала грамота», «Нова дегенерація», «Лу-Го-Сад» та інші. Характеристика засад та художніх здобутків цих літературних угруповань.

73. Апокаліптичний карнавал, іронія та гра – художні прийоми яскравого літературного гурту «Бу-Ба-Бу». Бубабізм як виклик тоталітарній системі. наліз поетичної творчості його представників (В.Неборака, Ю.Андруховича, О.Ірванця).
74. Творчість поетів-вісімдесятників: Василя Герасим'юка, Ігоря Римарука, Петра Мідянки, Івана Малковича, Наталії Білоцерківець та інших.
75. Тематичне та стилістичне розмаїття прози 80-х:
76. Особливості новелістики 80-х рр.. Творчість Ю. Андруховича, Є. Кононенко та ін...
77. Євген Пашковський «Щоденний жезл»,
78. Галина Пагутяк «Захід сонця в Урожі»,
79. Прозова спадщина Оксани Забужко «Сестро, сестро», «Дівчатка», Музей покинутих секретів».
80. Проза Юрія Андруховича: «Московіада», «Рекреації», «Перверзія», «Дванадцять обручів», «Таємниця».
81. Філософські основи літератури 90-х років минулого століття.
82. Особливості функціонування української літератури кінця ХХ ст
83. . Поети-«дев'ятдесятники» - «люди перелому»: поезії Юрія Бедрика, Мар'яни Савки, Романа Скиби, Маріанни Кіяновської та інших.
84. Різномірна творчість мистецького цеху «дев'ятдесятників»:
85. Новаторські тенденції прози Сергія Жадана,
86. Марія Матіос: між традицією і стилізацією
87. Поетичні угруповання дев'яностих років ХХ ст., особливості діяльності.

8. ЛІТЕРАТУРА:

Основна

1. Бернадська Н. Українська література ХХ століття. К., 2002.
2. Гундорова Т. І. Післячорнобильська бібліотека. Український літературний постмодерн. Київ : Критика, 2005. 264 с.
3. Історія української літератури ХХ століття : У 2 кн. / За ред. В. Г. Дончика. К. : Либідь, 1998. 456 с.
4. Історія української літератури: ХХ – поч. ХХІ ст. : навч. посіб. У 3 т. / за ред. В. І. Кузьменко. Київ : Академвидав, 2013. 2017.
5. Літературознавча енциклопедія. У 2 т. / авт.-уклад. Ю.І.Ковалів. К. : Академія, 2007. Т.1. 608 с. ; Т.2. 608 с.
6. Харчук Р.Б. Сучасна українська проза: Постмодерний період: навч.посіб.. К.: ВЦ «Академія», 2018. 248 с.

7. Юрчук О. У тіні імперії. Українська література у світлі постколоніальної теорії. Київ : ВЦ «Академія», 2013. 224 с.

Додаткова література

8. Андрусак І. Літпроцесія: Рецензії, есеї, статті. Донецьк : Видавнича агенція «OST», 2002. 112 с.
9. Антологія альтернативної української поезії зміни епох. Друга половина 80-х – початок 90-х років / [упор. Ю. Позаяк]. Харків: Майдан, 2001. –184 с.
10. Антологія української поезії II половини ХХ сторіччя / [автор передм. та упор. Ю. Ковалів]. К. : Гранослов, 2001. 432 с.
11. Голобородько Я. Поетична меритократія : Василь Герасим'юк, Ігор Римарук, Тарас Федюк К. : Факт, 2005. 105 с.
12. Дві тонни : Антологія поезії двотисячників / упор. Б.-О. Горобчук, О. Романенко. К. : Вид-во Романенка «Маузер», 2007. 304 с.
13. Моренець В. П. Оксиморон: Літературознавчі статті, дослідження, есеї. Київ : Медіа Груп, 2010. 528 с.
14. Зборовська Н., Ільницька М. Феміністичні роздуми. На карнавалі мертвих поцілунків. Львів : Літопис, 1999. 336 с.
15. Ільницький М. У фокусі віддзеркалень. Львів, 2005.
16. Ковалів Ю. Українська поезія першої половини ХХ століття. К., 2000.
17. Павличко С. Дискурс модернізму в українській літературі: Монографія. К. : Либідь, 1999. 447 с.
18. Сірук В. Наративні структури в українській літературі 80-90-х років ХХ століття (типологія і внутрішньо текстові моделі) : монографія. Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2006. 224 с.
19. Тарнашинська Л.Б. Презумпція доцільності : Абрис сучасної літературознавчої концептології К. : Вид. дім «Києвл-Могиялнська академія», 2008. 534 с.
20. Сильові тенденції української літератури ХХ ст.: Зб. К.: Фоліант, 2004. 284 с.

10. Інформаційні ресурси

1. Модульне середовище Хмельницького національного університету (Кафедра української філології). Доступ до ресурсу: <https://msn.khmnu.edu.ua/course/view.php?id=5540>
2. Електронна бібліотека університету. Доступ до ресурсу: http://lib.khmnu.edu.ua/asp/php_f/page_lib.php
3. Інституційний репозитарій ХНУ. Доступ до ресурсу: <http://elar.khmnu.edu.ua/jspui/?locale=uk>